Kaitseministeeriumi kasustuses aga linna omanduses olevad kasarmud. Linna hoolde on jäänud ruumide küsimus mobilisatsiooni korral ja sundusliku mobilisatsiooni puhul rekvireerimisele kuuluva varustise registrite pidamine.

Perekonnaseisu aktide registrite pidamise ja aktide registreerimise võttis riik, alates 1926. aastast, oma hoolde, pannes selle otsese täitmise omavalitsusile. Ülesande täitmiseks asutas linnaomavalitsus linna perekonnaseisu-ameti.

Linnaomavalitsuse ülesanded on paisunud, võrreldes enneiseseisvus-aegsega, mitmekordseks. On arusaadav, et neid kõiki ei suutnud lahendada endine ametnike arv. Vastavalt asutiste võrgu laienemisele on tulnud suurendada ka ametnike arvu. On tuntud tõsiasi, et kogukonna suurenemisega kasvab tema valitsemisest osavõtvate ametnike arv hoopis suuremas proportsioonis, kui kasvab kogukond. Tartu linna ametnike arv on võrreldes teiste linnadega mitte suur. Linna teenistuses seisvate isikute üldarvust on ligi pooled linna tulutoovate ettevõtete teenistuses.

Vastavalt on kasvanud ka linna varade väärtus. Kuna linna kinnisvarad, mis olid olemas juba enne iseseisvusaega, on praeguse väärtuse kohaselt veel ümber hindamata, ei saa esitada täpset bilanssi. Ligikaudset orienteerumist võimaldab erakorraline eelarve, mille kaudu 10 aasta jooksul juurdemuretsetud kinnisvarade ostmise kulude summa ületab 3.900.000 krooni.

Nagu tunnistab erakorralise eelarve kulude katmise osa, on suur osa kinnisvaradest muretsetud laenudega. See on küll koormavaim viis suuremate kulude tegemisel, kuid sellekohased fondid on linnavalitsusel puudunud ja ülesannete pakilisus pole lubanud oodata. Kõik varandused on muretsetud linna eluliste huvide lahendamiseks.

Linna võlgadest on suurem osa tasutud (enam jagu Tööstuskooli maja ostuvõlast, Karlova mõisa ostuvõlast jne.). Praeguse aja suuremaks võlaks on Ulila elektrijaamal ja turbatööstusel lasuv laen. Seda laenu korraldab ja tasub elektrijaam ise linna üldeelarvet koormamata ja vastutab laenu eest ise. Samuti ise tasub oma võla linna veevärk.

Linnaomavalitsuse tegevuse kandepind — rahandus — on iseseisvuse algajaga võrreldes hinnatav enam suhteliselt, kuna elumaksumus on peaaegu iga kolme aasta jooksul tunduvalt muutunud. Linna rahandus pole kogu iseseisvusajal saanud normaaloludes õieti liikudagi, nagu nähtub iga-aastasest erakorraliste kulude, laenude ning protsentide suhtelisest suurusest. Erakorraliste kulude suhtes on linnaomavalitsus pidanud elama kui teatavate ajajärkude tähe all, otsustades selle järgi, millised kulud on nõudnud oma tungivuselt enam kulusid. Nii võime